

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXII. — Wydana i rozesłana dnia 15. sierpnia 1915.

Treść: (№ 237. i 238.) 237. Rozporządzenie w sprawie wygotowań w postępowaniu przed sądami polubownymi dla ubezpieczenia od nieszczęśliwych wypadków i ubezpieczenia pensyjnego. — 238. Rozporządzenie, dotyczące obrotu środkami pastewnymi.

237.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrami spraw wewnętrznych i robót publicznych z dnia 11. sierpnia 1915

w sprawie wygotowań w postępowaniu przed sądami polubownymi dla ubezpieczenia od nieszczęśliwych wypadków i ubezpieczenia pensyjnego.

Na zasadzie § 38. ustawy z dnia 28. grudnia 1887, Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1888, § 76. ustawy z dnia 16. grudnia 1906, Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1907 i § 15. rozporządzenia cesarskiego z dnia 7. kwietnia 1914, Dz. u. p. Nr. 80, zarządzają się:

Art. I.

§ 31. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 10. kwietnia 1889, Dz. u. p. Nr. 47 i § 33. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 10. października 1908, Dz. u. p. Nr. 223, opiewać będą:

„Wygotowania pisemne orzeczeń, uchwał, ugód i potwierdzeń prawomocności lub wykonalności podpisuje kancelarya sądu polubownego poniżej zapisku: „Za zgodność wygotowania“.

Inne wygotowania mają być podpisane przez przewodniczącego lub jego zastępcę.

Pisemne wygotowania orzeczeń, ugód i potwierdzeń prawomocności i wykonalności zaopatrzyć należy pieczęcią sądu polubownego“.

Art. II.

Postanowienia art. I. stosują się także do sądów polubownych Zakładu ubezpieczeń robotników górniczych od nieszczęśliwych wypadków.

Art. III.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Heinold wlr.

Hochenburger wlr.

Trnka wlr.

238.

Rozporządzenie Ministra rolnictwa w porozumieniu z Ministrami spraw wewnętrznych, handlu i kolei żelaznych z dnia 14. sierpnia 1915,

dotyczące obrotu środkami pastewnymi.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządzają się, co następuje:

§ 1.

Przepisom rozporządzenia niniejszego podlegają:

- a) odpadki słodowe,
- b) słodziny piwne, wysuszone,
- c) makuchy: makuchy słonecznikowe, makuchy z ziaren arbuzowych, makuchy kokosowe, lniane, sesamowe, konopiane, ognichowe, makowe, orzachowe,
- d) tarte ziemniaki, wysuszone.

Powyższe środki pastewne można wprowadzać w obrót tylko według postanowień niniejszego rozporządzenia.

Wyjęte są od tego zapasy, znajdujące się w posiadaniu państwa lub zarządu wojskowego, jakoteż ilości, zatrzymane przez producentów na potrzeby własnego gospodarstwa lub nabyte przez hodowców bydła dla wyłącznego użytku w swoim gospodarstwie, tudzież przez organizacje rolnicze lub powszechnie użyteczne organa aprowizacyjne.

Odpadki słodowe mogą być użyte na paszę dopiero po pokryciu zapotrzebowania przemysłu wyrobu drożdży prasowanych i tylko na zasadzie zezwolenia, którego udziela Minister rolnictwa w porozumieniu z Ministrem handlu.

§ 2.

Kto posiada zapasy środków pastewnych oznaczonego w § 1. rodzaju lub je przechowuje, winien ilości, istniejące w dniu 1. sierpnia 1915, zgłosić w Centrali dla środków pastewnych w ciągu 8. dni po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia oddzielnie dla każdego rodzaju wymieniając ich właścicieli.

Kto przedmioty takie produkuje w zakresie swego przemysłu, ma zgłosić w Centrali dla środków pastewnych do 5. dnia każdego miesiąca ilości, wyprodukowane w miesiącu poprzedzającym.

§ 3.

Posiadacze środków pastewnych wspomnianego w § 1. rodzaju winni, o ile nie zachodzi wyjątek na podstawie § 4., sprzedać je Centrali dla środków pastewnych i odstawić na jej wezwanie.

Centrala ta zapłaci sprzedawcom za odebrane im środki pastewne odpowiednią, jednakoż co najwyżej następującą cenę objęcia:

za odpadki słodowe (z wyjątkiem tych, które są przeznaczone do wyrobu drożdży prasowanych)	K 22.—
za słodziny piwne, wysuszone	„ 22.—

za makuchy słonecznikowe, łuszczone	K 25.—
„ „ „ niełuszczone	„ 17.—
„ „ arbuzowe łuszczone	„ 30.—
„ „ „ niełuszczone	„ 20.—
„ „ lniane	„ 25.—
„ „ konopiane	„ 19.—
„ „ ognichowe	„ 18.—
„ „ makowe	„ 24.—
„ tarte ziemniaki, wysuszone	„ 13.—

Ceny te należy rozumieć za 100 *kg* netto gotówką, na miejscu stacji kolejowej odnośnej fabryki, bez worka i mieszczą w sobie kosztą załadowania.

W razie gdy towar nie odpowiada wymogom zwyczajów kupieckich i umowa o odpowiednie zniżenie ceny nie przyjdzie do skutku, wówczas rozstrzyga o cenie, jeśli towar znajduje się w kraju, w którym istnieje giełda dla produktów rolniczych, sąd rozjemczy tej giełdy, w przeciwnym razie sąd rozjemczy tej izby handlowej i przemysłowej, w której towar się znajduje.

Zawarte lecz niewykonane jeszcze kontrakty nie uwalniają od ustanowionych rozporządzeniem niniejszym zobowiązań i są one bez skutku prawnego.

§ 4.

Posiadacze środków pastewnych oznaczonego § 1., lit. c rodzaju, wytworzonych z surowców, nie pochodzących ze zbiorów w krajach tutejszych lub wprowadzonych do królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, winni zaofiarować je Centrali dla środków pastewnych do zakupu; oznaczenie ceny za te środki pastewne pozostawia się swobodnej umowie.

Centrala winna oświadczyć w ciągu 4. tygodni po nadejściu wniosku, jakie dokładnie oznaczyć się mające ilości życzy sobie objąć. Ilościami, których ten urząd nie obejmuje, może właściciel swobodnie rozporządzać.

To samo obowiązuje, o ile Centrala nie wyda oświadczenia w ciągu powyższego terminu.

§ 5.

Czynności prawne, które sprzeciwiają się zarządzeniom §§ 3. i 4., są nieważne.

§ 6.

Wszelkie ilości, które wedle powyższych przepisów zastrzeżone są dla sprzedaży przez Centralę dla środków pastewnych (§ 3.), względnie dla niej zastrzeżone będą (§ 4.), muszą być przez nią objęte z wszelkim możliwym pośpiechem.

Aż do objęcia są właściciele towaru obowiązani przechowywać zapasy bezpłatnie, starannie je pielęgnować i przechowywać.

§ 7.

Postanowienia rozporządzenia ministeryalnego z dnia 25. lipca 1915, Dz. u. p. Nr. 210, dotyczącego neregulowania obrotu rzepakiem, rzepichem, olejem rzepakowym i makuchem, pozostają bez zmiany.

Zarządzenie co do makuchów (makuchów rzepakowych i rzepichowych), zastrzeżone w §§ 17. i 20. tego rozporządzenia Ministerstwa rolnictwa, będzie wykonywane przez Centralę dla środków pastewnych.

§ 8.

Przesyłki środków pastewnych wspomnianego w § 1. rodzaju, jakoteż makuchu rzepakowego mogą być tylko wtedy przyjmowane do przewozu przez przedsiębiorstwa kolejowe lub okrętowe, jeśli do dokumentów przewozowych dodano dla każdej przesyłki poświadczenie transportowe, wystawione przez Centralę dla środków pastewnych.

Dla przesyłek zarządu wojskowego i przesyłek z poza granicy celnej i z Węgier nie wymaga się tego rodzaju poświadczeń transportowych.

Postanowienia te nie dotyczą przesyłek, które już dostawiono do zakładu przewozowego.

§ 9.

Gdy posiadacz wzbrania się sprzedać związane według § 3. towary po oznaczonej tam cenie, natenczas winna władza polityczna i in-

stancyi, w której okręgu znajdują się zapasy, orzec o obowiązku do oddania ich i w razie potrzeby zarządzić ich przymusowe odebranie. Orzeczenie jest skuteczne przeciw każdemu, komu przysługują prawa do zapasów.

§ 10.

Przy przymusowym odebraniu zapasów należy odliczyć od najwyższej ceny objęcia 10 procent. Gdy posiadacz lub jego miejsce pobytu nie są znane, lub gdy cena ma służyć na zaspokojenie roszczeń osób trzecich, powstałych z praw rzeczowych, należy cenę złożyć w sądzie.

§ 11.

Odebrane przymusowo zapasy winien ostatni ich posiadacz przechować i utrzymać bezpłatnie aż do odtransportowania.

§ 12.

Za przekroczenia niniejszego rozporządzenia i każde współdziałanie przy udaremnieniu zobowiązań ustanowionych rozporządzeniem niniejszem, o ile przekroczenia te nie podpadają ściganiu w drodze karno-sądowej, będą karane władze polityczne I. instancyi grzywną do 5000 K lub według uznania aresztem do 6 miesięcy.

§ 13.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Heinold wlr.

Forster wlr.

Schuster wlr.

Zenker wlr.

